

ประวัติหลวงพ่อโสธร

โดยเสด็จ

พระราชกุศล

สร้าง

โรงเรียน

294.51218
ป373

หลวงพ่อโสธร ปู่เจ้าคณะเมืองบรา
มช. พ.ศ. 2514 พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2516

วัดโสธรวรารามวรวิหาร
(แปดริ้ว) อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

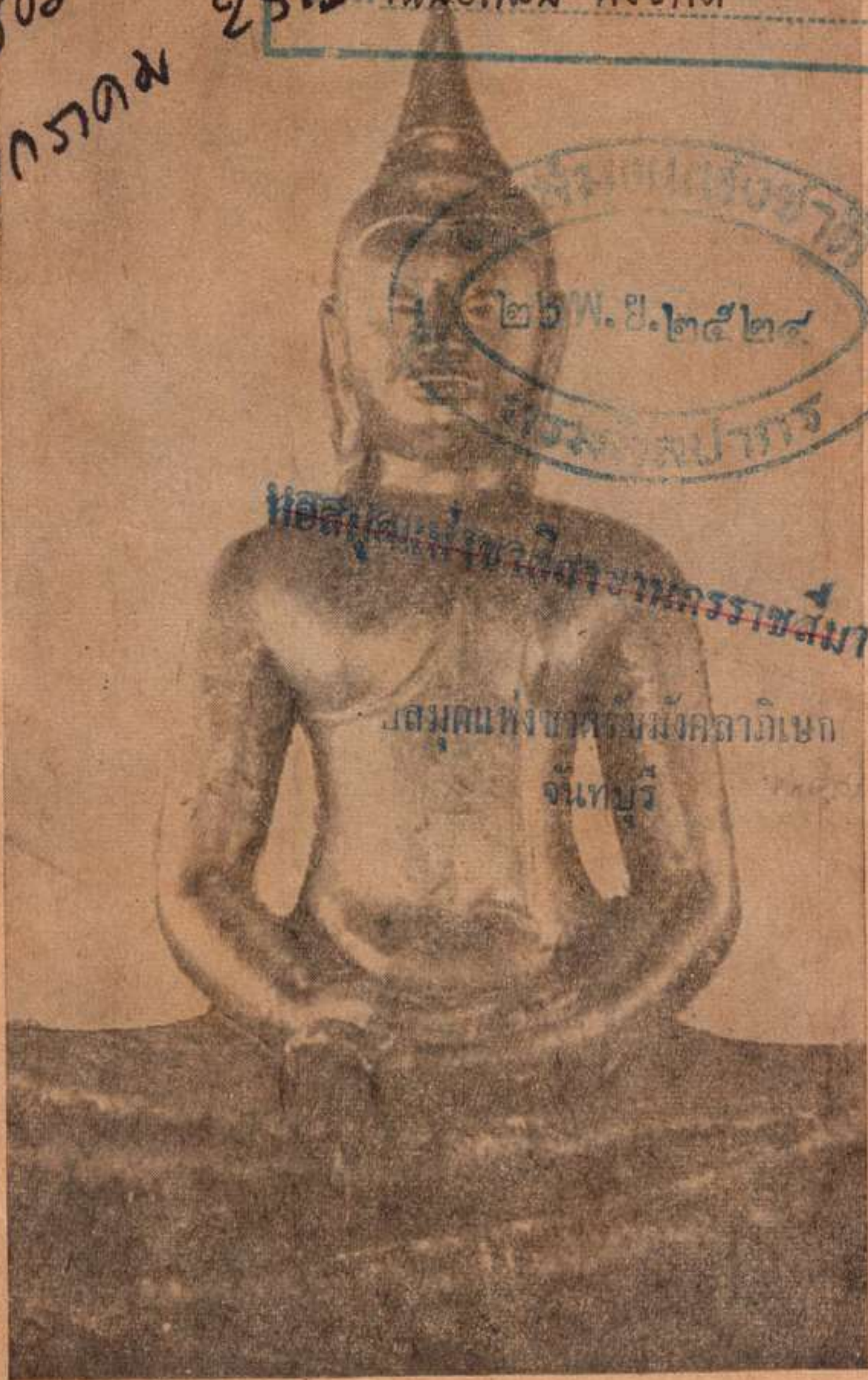
วัด
เมือง
มณฑล

วัด

วัดเมืองมณฑล

๒๕๒๓

วัดเมืองมณฑล

วัดเมืองมณฑล
๒๕ พ. ย. ๒๕๒๓
วัดเมืองมณฑล

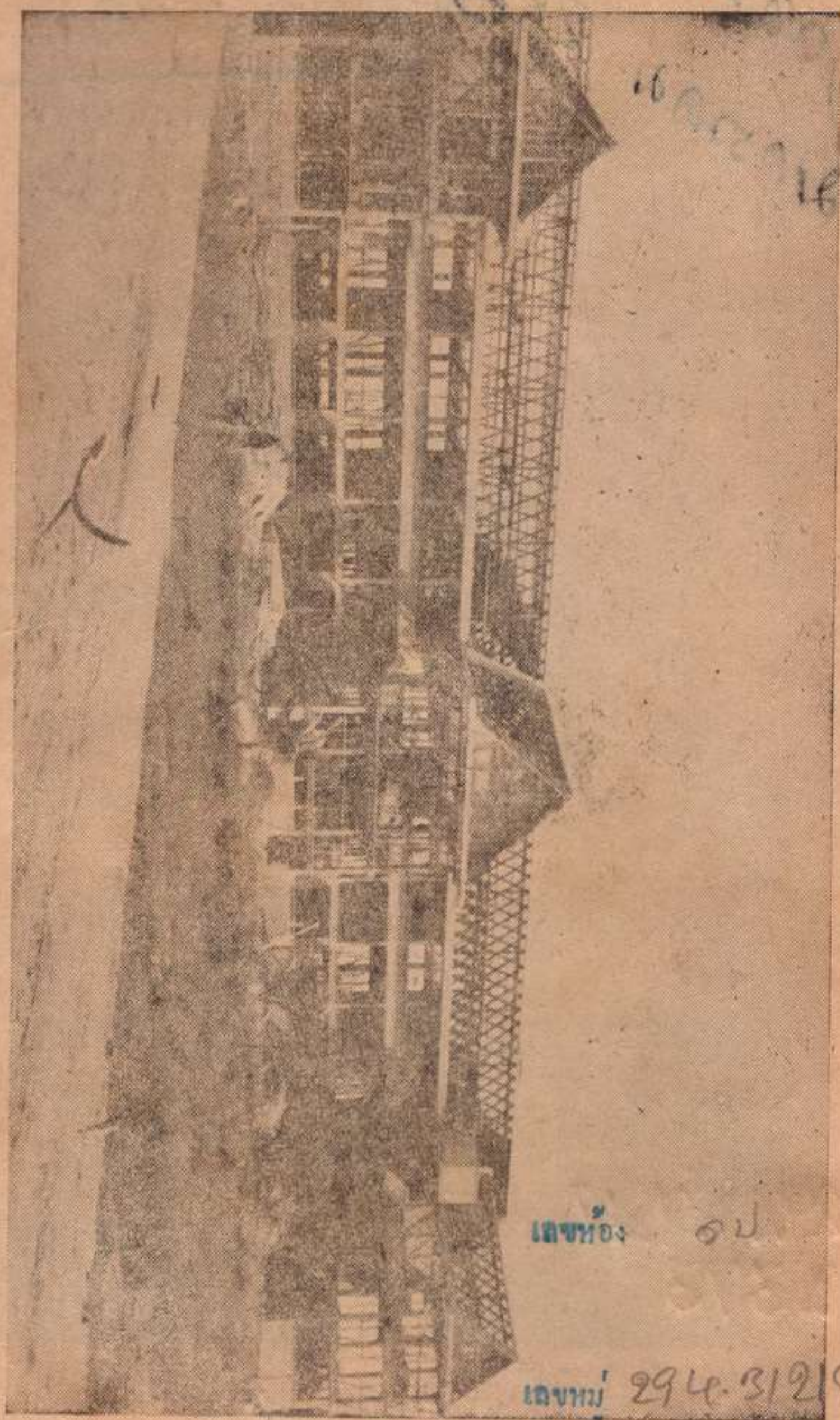
วัดเมืองมณฑล

วัดเมืองมณฑล

วัดเมืองมณฑล

หลวงพ่อบุทธโศธร

ร.ร. วัดโสมนัสฯ กว้าง ๑๐.๐๐ ม. ยาว ๔๐.๐๐ ม. ภาณุมาศ

เลขห้อง ๑๖

เลขหมู่ ๒๙๔.๓๑๒๑๘

๗.๓๗๓

เลขทะเบียน ๗.๒๐๐๖๔๔

คำนำ

หนังสือประวัติหลวงพ่อพระพุทฺธโสธร ที่ท่านถ้อยยืน
ทางวัดได้จัดให้พิมพ์ขึ้น เพื่อเผยแพร่แก่ท่านที่เคารพนับถือ
หลวงพ่อได้ทราบประวัติ เพราะมีหลายท่านถามหาอยู่เสมอ
ประจวบกับเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๕ พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราช
ดำเนิน มาทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชา ณ วัดโสธร
วรารามวรวิหาร ได้ทรงมีพระราชดำรัสสอบถามเรื่องโรงเรียน
ของวัดและจำนวนนักเรียน

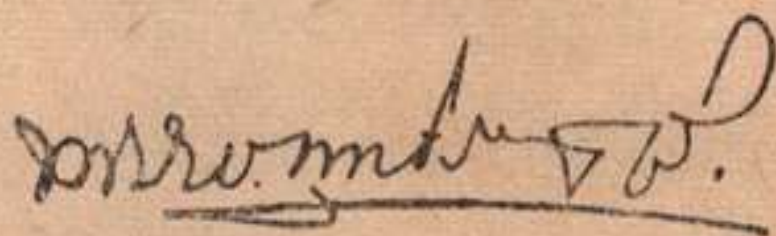
เมื่อเสด็จพระราชดำเนินกลับแล้ว ได้พระราชทาน
เงินจำนวน ๕๕,๕๒๑.๐๐ บาท (เก้าหมื่นห้าพันเก้าร้อยยสิบ
เอ็ดบาทถ้วน) ทมผู้ดูแลเกล้าฯ ถวายมาให้วัดเพื่อให้ปรับปรุง
โรงเรียน ดังสำเนาหนังสือของกองมหาดเล็กสวนจิตรลดา
ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้แล้ว

ดังนั้นทางวัดจึงได้จัดการก่อสร้างอาคารเรียนขึ้นใหม่
ในเนื้อที่ดินของวัดที่ได้ขอไว้กว่า ๒๐ ไร่ อาคารหลังนี้กว้าง
๑๐.๐๐ ม. ยาว ๘๐.๐๐ ม. ๔ ชั้นทั้งถ้งน้ำ การก่อสร้างได้
ค่อยทำค่อยไปเพราะไม่มีเงินก้อนใหญ่ ทางวัดได้จัดสร้างเอง
โดยมิได้ประมูล

(๒)

เมื่อเงินไม่พอสร้าง จึงจำเป็นต้องหาเงินจากท่านผู้มี
ศรัทธามานมัสการหลวงพ่อก่อน โดยได้จัดพิมพ์หนังสือประวัติ
หลวงพ่อก่อนจำหน่าย เพื่อโดยเสด็จพระราชกุศลร่วมกับเงิน
ที่ผู้ศรัทธามานมัสการหลวงพ่อบริจาคทุกวัน

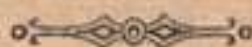
หากท่านผู้ใดบริจาค โดยเสด็จพระราชกุศล ๑๐,๐๐๐
บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) จะนำเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถ เพื่อขอพระราช
ทานพระทองคำหลวงพ่อโสธร ในคราวเสด็จเปิดโรงเรียนด้วย

วัดโสธรวราราม วรวิหาร

๒๕๐๐

(พระพรหมพิริย)
เจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร

ที่ พว. ๐๐๐๓/๑๓๔

กองมหาดเล็ก ส่วนจิตรลัดดา

๑๗ มิถุนายน ๒๕๐๙

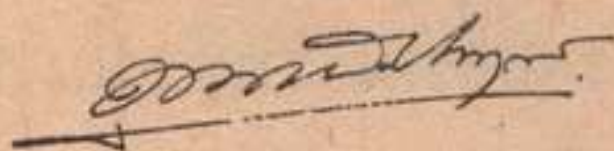
เรื่อง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑ บาท
เรียน พล.ต.ท. พิชัย กุลละวณิช

ในการเสด็จพระราชดำเนินไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศล
วิสาขบูชา ณ วัดโสธรวราราม จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่
๓ มิถุนายน สกน ได้มีผู้ทูลเกล้าฯ ถวายเงินโดยเสด็จ
พระราชกุศล รวมทั้งสิ้น ๑๑๗,๑๒๑ บาท ซึ่งในจำนวนนี้
ผู้ทูลเกล้าฯ ถวายได้แสดงความจำนงค์ขอให้พระราชทานแก่
สภาอากาศไทย ๒๑,๒๐๐ บาท จึงเหลือเงินอยู่อีกจำนวน
๙๕,๙๒๑ บาท

ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่าทางวัดโสธรวราราม
มีความประสงค์ที่จะซ่อมแซมและปรับปรุงโรงเรียนของวัด จึง
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑
บาทแก่วัดโสธรวรารามเพื่อใช้ซ่อมแซมและปรับปรุงโรงเรียน
ดังกล่าว และเป็นอนุสรณ์ในการที่ได้เสด็จฯ จ. ฉะเชิงเทรา

ฉะนั้น จึงขอส่งเงินจำนวน ๕๕,๕๒๑ บาท (เก้าหมื่น
ห้าพันเก้าร้อยยี่สิบเอ็ดบาทถ้วน) มาพร้อมนี้ เพื่อได้โปรด
ดำเนินการตามพระราชประสงค์ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายพูนเทิ้ม ไกรฤกษ์)

ประจำสำนักพระราชวังพิเศษ
รักษาราชการในตำแหน่งหัวหน้ากองมหาดเล็ก

ที่ รล ๐๐๐๒/๒๔๘๑

สำนักราชเลขาธิการ

๗ สิงหาคม ๒๔๘๑

เรื่อง พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระปรมาภิไธยย่อ
ภ.ป.ร. ประดิษฐานที่หน้าบันโรงเรียนวัดโสธร

นมัสการ เจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม

อ้างถึง หนังสื ๓๐๗/๒๔๘๑ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๔๘๑

ตามที่พระคุณท่านขอให้ข้าพเจ้ากราบบังคมทูลพระกรุณา ขอ
พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระปรมาภิไธยย่อ ภ.ป.ร. เพื่อ
ประดิษฐานที่หน้าบันของอาคารโรงเรียนวัดโสธร ซึ่งทางวัดได้จัด
สร้างขึ้นใหม่ด้วยเงินที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน รวม
กับเงินของวัดและเงินที่ประชาชนบริจาชโดยเสด็จพระราชกุศล และ
ขอพระราชทานอาคารเรียนหลังที่สร้างใหม่นี้แก่พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นน

ได้กราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท
แล้ว พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระปรมาภิไธยย่อ
ประดิษฐานที่หน้าบันอาคารของโรงเรียนวัดโสธรที่สร้างขึ้นใหม่ได้

หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล)
ราชเลขาธิการ

กองการในพระองค์

พระราชพิธีรั้ง เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร เจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา กำลังถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในงานเสด็จพระราชดำเนินพระราชพิธีวิสาขบูชา ๓ มิถุนายน ๒๕๐๕

ที่ รล ๐๐๐๒/๓๑๘๘

สำนักกราชเลขาธิการ

๗ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง พระราชทานชื่อโรงเรียน

นมัสการ เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร

อ้างถึง ลิขตท ๓๕๕/๑๕๑๑ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๑๑

ตามที่พระคุณท่าน ขอให้ให้นำความกราบบังคมทูล
พระกรุณา ขอพระราชทานชื่อโรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร
ที่ได้จัดสร้างขึ้นใหม่ด้วยเงินที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระ
ราชทาน รวมกับเงินของวัด และเงินที่ประชาชนบริจาคโดย
เสด็จพระราชกุศล ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลี
พระบาทแล้ว โปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อว่า “โรงเรียน
วัดโสธรวรารามวรวิหาร”

ขอหม่อมการมาด้วยแสดงความเคารพอย่างสูง

(หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล)
ราชเลขาธิการ

กองการในพระองค์

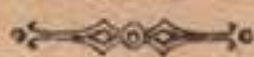

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถ กำลังทรงเปิดทองหลวงพ่อพุทธโสธร
ณ วัดโสธรวรารามวิหาร ๓ มิถุนายน ๒๕๐๕

ฯ พล ฯ พลเอก ประภาส จารุเสถียร
รองนายกรัฐมนตรี
กำลังปิดทองหลวงปู่พุทธโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา

พระเครื่องรางของขลัง ของหลวงพ่อโสธร

ภายในพระอุโบสถทางวัดจัดให้มีพระเครื่องรางของขลัง และพระพุทธรูปขนาดต่าง ๆ ซึ่งได้ทำพิธีปลุกเสกแล้ว มีไว้ให้ประชาชนผู้เลื่อมใสในหลวงพ่อ และมีไว้ให้เลื่อมใสสืบชนิด ทางวัดไม่เคยนำออกไปจำหน่ายที่ไหนเลย นอกจากนี้ในพระอุโบสถแห่งนี้

นอกจากนั้น ทองคำแท่งทางวัดจัดไว้สำหรับรับรองประชาชนผู้มานมัสการก็มีในกำแพงแก้วแห่งนี้ ไม่เคยนำออกไปขายข้างนอกเลย

ท่านผู้มีศรัทธาเคารพเลื่อมใสในหลวงพ่อโสธร ส่วนมากจะได้รับความปลอดภัยแม้โรคร้ายไข้เจ็บหลวงพ่อก็สามารถขับเป่าให้หายได้ ประชาชนจึงได้พากันหลั่งไหลมาทุกวันไม่ขาด ขอสำคัญขอให้เคารพสักการะและนับถือจริง ๆ แล้วเป็นรับรองได้ว่าสำเร็จประโยชน์แน่นอน.

ประวัติ

หลวงพ่อโสธร

อันบุญญาบารมีอภินิหารความศักดิ์สิทธิ์อภินิหารปาฏิหาริย์
เป็นดั่งมหัศจรรย์ ใคร ๆ จะปฏิเสธเสียไม่ได้เลย และจะแข่งขัน
ให้เท่าเทียมกันนั้นได้ยาก จะมีได้บ้างก็เป็นบางสถานที่บางท่าน
บางคน ทงยังเป็นที่เห็นเหตุผลของการพิสูจน์ ดังที่
พระพุทธองค์ตรัสว่า ดั่งมหัศจรรย์นั้นเป็นอจินไตย ใคร ๆ ไม่
ควรคิดค้นคว้าหาเหตุผล

ความศักดิ์สิทธิ์อภินิหาร จะดลบันดาลให้เกิดมีเฉพาะแก่
ผู้มีบุญวาสนาและผู้เลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น หลวงพ่อ
โสธร องค์หนึ่งที่ทรงอานุภาพศักดิ์สิทธิ์อภินิหาร เป็นปูชนียะ
ควรแก่การสักการะเคารพบูชายิ่งนัก

พระพุทธโสธร หรือที่เรียกกันตามัญทั่วไปว่า หลวงพ่อ
โสธร เป็นพระทรงอานุภาพศักดิ์สิทธิ์ เป็นมิ่งขวัญของชาว
จังหวัดฉะเชิงเทรา และเป็นทูลกระหม่อมคารพบูชาของประชาชนทั่ว
ประเทศ หลวงพ่อโสธร เป็นพระรูปปางสมาธิ หน้าตักกว้าง

๓ ค็อก ๕ นว เป็นพระพุทธรูปปกกปูนลงรักปิดทองพระเนตร
 เนอแบบสมัยล้านช้าง หรือเรียกกันล้าสมัยว่า “พระลาว”
 พระพุทธรูปแบบนี้นิยมสร้างกันมากที่เมืองหลวงพระบางอินโด-
 จีนและภาคอีสานของประเทศไทย ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบ-
 สธวัดไธสร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา คำนานหรือ
 ประวัตของหลวงพ่ไธสรณ์ หาหลักฐานยืนยันแน่นอนไม่ได้
 เป็นเพียงคำบอกเล่าสืบ ๆ กันมา ประวัตที่เกี่ยวข้องกับวัดไธสร
 เท่านั้น

แรกเริ่มเดิมทีวัดไธสรณ์มีชื่อว่า “วัดหงษ์” โดยทวดน
 มีเต้าใหญ่มีหงษ์เป็นเครื่องหมายติดอยู่บนยอดเต้า วัดนี้ตั้งอยู่
 ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงด้านตะวันตก สถานที่วัดตั้งอยู่แต่เดิมบน
 เวदानุกนาเซาะพังเป็นแม่น้ำไปหมดแล้ว วัดนี้ใครเป็นผู้สร้าง
 และสร้างชนในสมัยใดไม่ปรากฏ แต่ได้ความว่าเป็นวัดเก่าแก่
 สร้างมานาน คนเฒ่าทวดนี้จะได้อธิบายว่า “ไธสร หรือ ไธสร”
 เดากันว่า กาดต่อมาหงษ์ใหญ่ที่อยู่บนยอดเต้านั้นพลัดตกลงมา
 คงเหลือแต่เต้าจึงได้เอาเต้าทำเป็นธงชนแฉวงแทนหงษ์เคยเรียก
 ชื่อตามนิมิตเครื่องหมายว่า “วัดเต้าธง” นานมาเต้าธงถูก
 ถมพัดหักโค่นลงมาหักเป็น ๒ ท่อน ก็เลยถือเอานิมิตเต้าหัก
 เป็นท่อนนั้นเป็นชื่อวัดออกว่า “วัดเต้าท่อน” อยู่ต้นกาดช้านาน

จวบจนถึงสมัยกาตัพพะพนของชายกัน ๓ องค์ ดอยตองนามา
 จากเมืองเหนือแต่ในจำนวนพระ ๓ องค์นั้น ได้อัญเชิญประดิษ
 ฐานไว้ที่วัดหนึ่งองค์ คือ “หลวงพ่อดีสร” แต่ปางหลังครั้ง
 ก่อนหลวงพ่อดีสรจะมีชื่ออย่างไรไม่มีใครทราบ เมื่อได้พระรูป
 หล่อมาไว้บูชาจากจำนวน ๓ องค์นั้นแล้ว ก็มึนงงออกความเห็น
 ว่าวัดนี้มีชื่อเรียกไม่แน่นอน จึงพร้อมใจกันเปลี่ยนชื่อวัดเสีย
 ใหม่ว่า “วัดโสธร” อันความหมายว่าวัดพระ ๓ องค์พี่น้อง
 รวมอยู่ด้วยกัน เมื่อเปลี่ยนชื่อวัดว่า “โสธร” แล้ว หมู่บ้าน
 และคลองทชนกบวัดก็ได้นามตามวัดไปด้วย เดิมทีแต่ก่อนใช้
 ตัวหนังสือเขียนว่า “โสทร” ไม่ได้เขียนว่า “โสธร” ดังปัจจุ
 บันนี้ แต่เนื่องด้วยพระพุทไธมาคือ หลวงพ่อดีสร นั้น มีอานุภาพ
 ความศักดิ์สิทธิ์เป็นทิวปรากฏและรูปทรงสวยงามมาก จึงได้เขียน
 และใช้ชื่อวัดว่า วัดโสธร ซึ่งหมายความว่า วัดพระศักดิ์สิทธิ์
 มาจนทุกวันนี้ คำว่า โสธร นั้นอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความ
 เห็นว่า เป็นนามศักดิ์สิทธิ์ (โส) เป็นอักษรตัวแรกประกอบกัน
 สรรพทุกข์โรคภัยทั้งปวง (ธ) เป็นพยัญชนะอำนาจมีตบะ
 เดชาภาพ (ร) เป็นอักษรมหานิยมเป็นทชน
 ชมของเทวดาและมนุษย์

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระ
ยวชิรญาณวโรรสสมเด็จพระสังฆราชเจ้า เสด็จมาตรวจการ
คณะสงฆ์วัดไธสร ทรงฉันนิจฐานไว้ว่า ผู้ที่ให้อวดตนไม่ใช่
คนที่ไม่รู้ เพราะเป็นนามที่ไพเราะทั้งแปลกใดก็ตามดังนี้

หลวงพ่อดำ ไธสร มาประดิษฐานอยู่ที่วัดไธสหรานเก่า
โค สมัย พ.ศ. ไธ ไม่มีใครทราบแน่นอน พอจะมีเค้าตามคำ
บอกเล่าอันเกี่ยวโยงถึงหลวงพ่อดำบ้านแหลม จังหวัดสมุทร
สงครามตามประวัติหลวงพ่อดำบ้านแหลม กับหลวงพ่อดำไธ
สรดอยนำมาด้วยกันและเป็นผู้บอกกัน และชาวบ้านแหลมได้อัญ
เชิญหลวงพ่อดำบ้านแหลมขนจากนาเมื่อ พ.ศ. ๒๓๓๓ จึงคาด
คะเนว่าหลวงพ่อดำมาประดิษฐานอยู่ที่วัดไธสรวร พ.ศ. ๒๓๓๓
หรือก่อนหน้านั้นไม่นานนัก ประวัติความเป็นมาของหลวงพ่อดำ
ไธสรณมุนีเล่าได้บ้าง ก็มาหายกระแฉับ ได้สอบถามผู้เฒ่าผู้แก่
หายท่าน ซึ่งท่านผู้นั้นได้รับฟังจากบรรพบุรุษเล่าให้ฟังด้วยกัน
ว่า หลวงพ่อดำไธสรดอยนำมา มีคำปรารภว่า ด่วงกาดนามมา
แฉวยงมพระพนองชายดำมอคงอยู่ทางเมืองเหนือ มีอิทธิปาฏิ
หารย์แสดงฤทธิ์ได้ ได้อภินิหารต้องดอยตามแม่น้ำมาจากทิศ
เหนือ เพื่อให้คนทิศทางใต้ได้เห็น ในที่สุดมาหยุดชนที่แม่น้ำบาง

ประทศคามบดีมณฑล และแต่งปาฏิหาริย์ดอยน้ำและทวนน้ำ
 ได้ทั้งสามองค์ประชาชนชาวสัมปทวนได้พบเห็น จึงช่วยกันเอา
 เชือกพรหมนิลแดงไปผูกมคธ องค์พระพุทธรูป ทั้งสามองค์ นั้น
 แล้ว ช่วยกันผูกติดากชนผิงด้วยจำนวนผู้คนประมาณ ๕๐๐ คน
 ก็ผูกขึ้นไม่ได้ เชือกขาดไม่สำเร็จตามความประสงค์ พวกเด็ก
 ไป ครั้นแล้วพระพุทธรูปหลุดทั้งสามองค์จมน้ำหายไป สถานที่
 พระสามองค์ดอยน้ำและทวนน้ำโค่นเตยให้ชื่อว่า สามพระทวน
 ต่อมาเรียกว่า สัมปทวน ได้แก่แม่น้ำหน้าวัดสัมปทวน อ.เมือง
 นครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน ต่อจากนั้นพระทั้งสามองค์ลอยตามแม่น้ำ
 บางปะกงเตยผ่านหน้าวัดโสธรไปถึงคุ้งน้ำไต่วัดโสธรแต่งฤทธิ
 ผุดขึ้นให้ชาวบ้านบางนั้นเห็น ชาวบ้านได้ช่วยกันผูกติดกันผิงทำ
 นองเดียวกับชาวสัมปทวน แต่ก็ไม่สำเร็จ จึงเรียกหมู่บ้านและ
 คดองนั้นว่า บางพระ มาจนทุกวันนี้ จากนั้นพระพุทธรูปทั้งสาม
 องค์ก็ไต่แมตงฤทธิลอยทวนน้ำวนอยู่ทิวแถวตรงกองพันทหาร
 ช่างที่ ๒ จังหวัดนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน และแต่งปาฏิหาริย์จะเข้าไปใน
 คดองเล็ก ๆ ตรงข้ามกองพันทหารช่างนั้น สถานที่พระลอยวน
 อยู่นั้นเรียกกันว่า แห่ลมหัววน และคดองนั้นก็ได้ชื่อว่า
 คดองสองพี่น้อง (สองพี่น้องน้อย) หลังจากนั้นองค์พี่ใหญ่ได้

แดงอิทธิปาฏิหาริย์ไปลอยอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนลำนเด่น
 ประชาชนประมาณลำนเด่นคนช่วยกันอุ้มจะอาราธนาขึ้นฝั่งก็ไม่
 ดำเร็วแล้วต้องเคยไปผูกพันที่ลำนน้ำแม่กตอง จ. สมุทรสงคราม
 ประชาชนชาวประมงอาราธนาขึ้นประดิษฐานอยู่ที่วัดบ้านแหลม
 ทุกวันเป็นทบบูชาบถอกันว่า เป็นพระศักดิ์สิทธิ์เท่า ๆ กับ
 หลวงพ่อไธธร ส่วนองค์สุดท้ายต้องลอยไปผูกพันที่วัดบางพลี
 จังหวัดสมุทรปราการ และชาวบางพลีได้อัญเชิญประดิษฐาน
 อยู่ที่วัดบางพลีใหญ่ ในอำเภอบางพลี ก็ปรากฏว่ามีผู้คนเคารพ
 นับถือมาก พระพุทธรูปหล่อองค์กลางนั้น คือหลวงพ่อไธธรเมื่อ
 ลอยตามน้ำมาจากหัวนดงกต่างแล้วมาผูกพันที่หน้าวัดไธธร
 กต่างกันว่า ประชาชนจำนวนมากทำการอุทิศถากขึ้นไม่สำเร็จ
 แต่ได้มีอาจารย์ผู้หนึ่งมีความรู้ทางไสยศาสตร์ ทำพิธีตั้งศาล
 เพียงคา บวงสรวงแล้วเอาค้าย้ายสัญญาบัตรกับพระหัตถ์หลวง
 พ่อไธธรอัญเชิญขึ้นมาบนฝั่ง นำไปประดิษฐานในวิหารสำเร็จ
 ตามความประสงค์ แล้วก็จัดให้มีการฉลองสมโภชและให้นาม
 หลวงพ่อว่าหลวงพ่อไธสรองค์หลวงพ่อไธสรจริงในสมัยที่ได้มา
 เดิมนั้นเป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ปางสมาธิเพ็ชรหน้า
 คกกว้างคอแคบ ทรงสวยงาม ต่อมาพระสงฆ์ในวัดเห็นว่ากาต

ค่อไปภายหน้า ผู้ชนที่มิตินหาและโศกะแรงกล้า มีอชยาศัย
เป็นบาปตามกหมคศรัทธาหาความเต็มใตมิได้ จักนำเอาไป
เป็นประโยชน์ส่วนตัวเดีย ไม่เป็นการปลดอดภัย จึงพอกปุนเดริม
ให้ใหญ่หุ้มองค์จริงไว้ภายในดังปรากฏในปัจจุบัน

สถานที่ตั้งวัดโสธรตั้งอยู่ในสมัยแรกนั้น ทางบกเป็นป่า
หมู่บ้านมีน้อย การคมนาคมไม่สะดวก เมื่อหลวงพ่อกมาประดิษ
ฐานอยู่ที่วัดโสธรแล้ว ประชาชนชาวเรือรู้จักนับถือกันมาก
เพราะการไปมาสะดวกกว่าทางบกมีเรือไปมาไม่ขาด ชาวเรือ
ค้าขาย นับถือว่าถ้าบอกขอต่อหลวงพ่อดโสธรแล้ว สินค้าก็จะ
ซื้อขายขายคดองเป็นเทน้ำเทท่า เรือแพทผ่านไปมาในแม่น้ำพอ
ถึงตรงโบสถ์หลวงพ่อดโสธร ก็วกเขาน้ำในแม่น้ำซึ่งนับถือว่า
เป็นนามนคหลวงพ่อดคบบ้างดูบศรัทธะบ้างต่างหน้า และประพรหม
เรือและสินค้าในเรือคงได้เห็นกันอยู่ทุกว้น ส่วนทางบกประชา
ชนรู้จักนับถือยังไม่แพร่หลาย เพราะการคมนาคมไม่สะดวกดัง
กล่าวแล้ว ครั้นต่อมา การคมนาคมติดต่อสะดวกขึ้น ทางบกจึง
มีผู้คนไปนมัสการมากขึ้น ผู้ใดเจ็บป่วยก็มาขอความคุ้มครอง
จากหลวงพ่อดโสธร และได้ผลลคความปรารภนาเป็นลว่นมาก
กิตติศพัทความศกคดีทศของหลวงพ่อดโสธรได้แผไพศาตไปในถิ่น

ต่างๆ มนต์เหตุที่มั่งงานส้ม โภชนนหนแต่กันว่า ส้มยหนึ่งบ้านโธธร
 เกิดทุพภิกขภัยข้าวยากหามากแพง ฝนแดงข้าวกล้าในนา ผลไม้
 ในสวนเหี่ยวแห้ง สัตว์พาหนะเกิดโรคระบาด ผู้คนทั้งเด็กและผู้
 ใหญ่เป็นโรคไข้ตายทั้งสัตว์ตมเจ็บตตามกัน ผู้คนพอหนีไปได้ก็
 หนีไปบ้านเรือนทรพย์สมบัติหนีเอาตัวรอดผู้ป่วยไปไม่ไหวก็นอนรอ
 วันเป็นวันตายของคนอยู่ ในกาลตรงนั้น ยังมีบุรุษหัวหน้าครอบครัว
 หนึ่งได้เกิดโรคนี้ เมื่อไม่มีคนเป็นทพภักหนีหน้าเข้าหาพระ
 ธรรมะที่พึ่งพำนัก จึงไปนมัสการอธิษฐานขอความคุ้มครอง
 รักษาจากหลวงพ่อดังโธธร ในวิหารรับเอายาคีจากหลวงพ่
 มา ๓ อย่าง คือ ขลุ่ย ๑ ดอกไม้เหี่ยวแห้งที่บูชาแล้ว ๑ และ
 อธิษฐานหยดเทียนขอน้ำมันค้จากหลวงพ่ ๑ แกะเอามาต้มกิน
 ทาอาบทั่วสรรพางค์กายปรากฏว่า ได้ผลสมความปรารถนา
 โรคหายปกติด้วยความดีใจที่โรคหายสมประสงค์ จึงจัดให้มีการ
 ส้มโภชนแก้เบตถวายหลวงพ่ แต่นั้นมา กิตติ์พยความศกตัสท
 ของหลวงพ่อก้แพร่สะพัดไปในถิ่นต่าง ๆ กว้างขวางมากจน
 เป็นที่เลื่องลือว่าหลวงพ่ศกตัสท ผู้ใดปรารถนาสิ่งใดที่ขอบ
 ธรรม ท่านก็ประสิทธิ์ประสาทให้สมประสงค์ การส้มโภชนและ
 แกเบตจนมจนตงแต่บัดนั้นเป็นคณมา

๒๙๕. ๕/๒/๕๘

๒๕๗๓ ป. ๒๐๐๑ ๔๔๑๖

๕

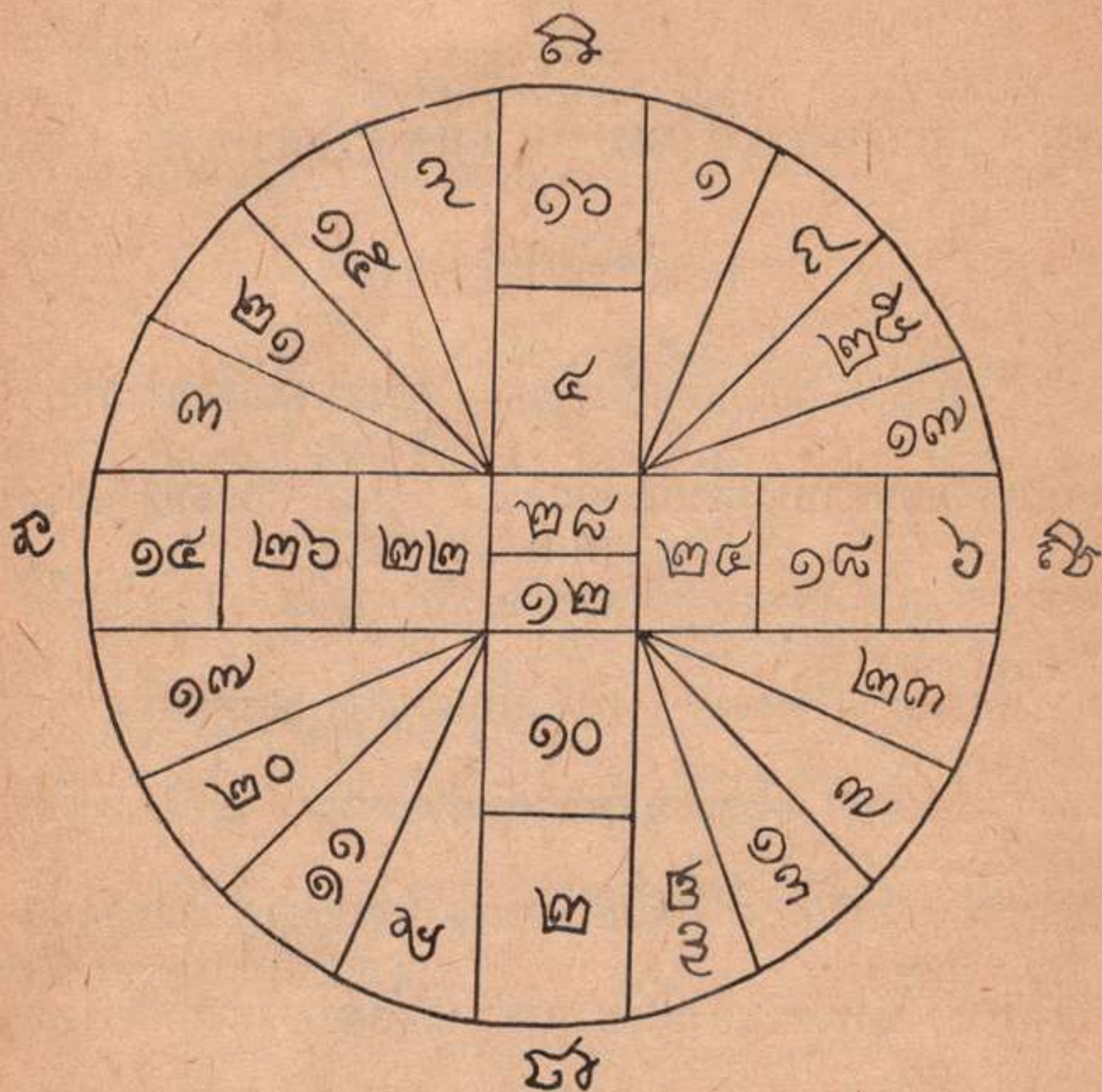
มีพระบรมราชวินิจฉัยเกี่ยวกับหลวงพ่
โสธร ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ เมื่อคราวเสด็จประภาส
เมืองฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๕๑ ไว้ดังนี้

กลับมาแวะวัดโสธร ซึ่งกรมหลวงดำรง
คิดจะแปลว่า ยะโสธร จะให้เกี่ยวของแก่การ
ที่ได้สร้างเมื่อเสด็จกลับจากไปตีเขมร แผ่นดิน
พระบรมไตรโลกนาถหรือเมื่อใดนั้น แต่เป็น
ที่สงสัยด้วยเห็นไม้ถนัด พระพุทธรูปทำด้วย
ศิลาแดงทงนน องค์ที่สำคัญว่าเป็นหมอดิน
คือนั่งอยู่กลาง ครอบค้ำและเอวงามเป็น
ท่านองเดียวกันกับ พระพุทธรูปเทวปฏิมากร
แต่ตอนบนกลายเป็นฝีมือผู้ที่ไปปั้นว่า ลอย
นามากเป็นความจริง เพราะเป็นศิลาคงจะ
ไม่ได้ทำในตน

อานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อดีดมีมากเหลือ
 ที่จะเล่าได้ทั้งหมดได้ เพราะหลวงพ่อดีดเป็นต้นโพธิ์ต้น
 ไทรอันใหญ่ให้สัตว์ได้พำนักอาศัย หลวงพ่อดีดเป็นร่มใหญ่
 กางกั้นสรรพภัยอันตรายความเดือดร้อนรำเคี้ยว ให้สัตว์
 อยู่เย็นเป็นสุข เป็นแพทย์วิเศษพยาบาลผู้อาพาธให้หายขาดไม่
 กัดบคน เป็นสัตว์ที่พึ่งพิงของหมู่บริษัทผู้ถูกภัยคุกคามเป็นนิช
 บ่อบุญกุศลของทายกทายิกาให้ไม่หาบุญกุศล เป็นหมอดูพยา
 กรณ์ทายโชคชะตาว่าดีนาทางอดคือนาคตและปัจจุบัน ให้ทุก
 ท่านผู้ต้องการทราบ หลวงพ่อดีดพิพัฒน์สำเร็จทุกวิชาทุก
 อย่างทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นบรมครูของเทวดาและมนุษย์
 ไม่มีผู้ใดยิ่งไปกว่า หลวงพ่อดีด

ยันต์เลขใบเชืยมขี หลวงพ่อโสธร

วิธีเสียงท่าย

ก่อนจะเสียงท่าย ฟังตั้งใจว่านะโม ๓ จบ และว่าคาถา
 นะ ชา ลี ตี แล้วจึงอธิษฐานจิตให้ตรงต่อหลวงพ่อโสธร ตั้ง
 ความปรารถนาหลับตาใช้ปลายนิ้วขมอขวาหรือขมอซ้ายก็ได้ จดงท
 ยันต์เลขเชืยมขีนี้ เมื่อถูกตรงเลขที่เท่าใด จงอ่านดูคำทำนายตาม
 หมายเลขใบเชืยมขีหลวงพ่อโสธรนั้น.

การเสียงเชื่อมขัณฑ์ไม้กว่าไม้หางาย

มวธเสียงท่ายทลอกนคังน ต่างว่า ผู้เสียงท่ายสันตว
 เชื่อมขัณฑ์ได้หมายเลขหนึ่งเลขใดแล้ว ผู้เสียงกือธฐานถาม
 หลวงพ่อว่า หมายเลขนหลวงพ่อกจะให้หรือไม่ แล้วโยนไม้
 กว่าไม้หางาย ๒ ชั้นลง ถ้าไม้นั้นหางายทั้ง ๒ หมายเลขว่า ฟรี
 เปลา (หัวเราะ) ผู้เสียงท่ายต้องสันตวอกใหม่ เมื่อได้เลขใด
 แล้ว ก็โยนไม้คู่อีก ถ้าไม้นั้นกว่าทั้ง ๒ ก็หมายความว่าหลวงพ่อก
 ไม่ให้หรือไม่ใช่เลขของผู้เสียงท่าย ผู้เสียงท่ายต้องสันตวใหม่
 อีก คราวนได้เลขแล้ว เสียงไมคู่อีก ถ้าไม้นั้นกว่าอันหางายอัน
 หมายความว่าหลวงพ่อกให้แล้ว ก็เป็นเลขเชื่อมขัณฑ์ของผู้เสียง
 ท่าย ผู้เสียงท่ายก็ตรวจดูคำทำนายตามใบเชื่อมขัณฑ์ ได้ความว่า
 อย่างไร ถ้าวาคำทำนายนั้นแม่นแน่แล้ว ฯ

ยังเหลือแต่หลังอ ๆ กอไม่ตรง

ท่านก็ลงเสียงไว้ไม่ให้เลย

มีบุตรหญิงนางสาวเขามาขอ

ถามหลวงพ่อเสียงท่ายรายลูกเขย

ชายขอหญิงมีงมิตรไว้ชิดเขย

เขาก็เคยเสียงกว่าหงายไม้สองอัน

คนมาขอนามนตวันยังคำ

บ้างกระทานป็นวักตัวสั้น

เขาเสียงโซครายดทุกววัน

ต่างชวนกันตั้งอุทิศบลดทอง

หญิงตั้งครรรถวันกำหนดทศมาส

พระราชารัฐไทยจีนทั้งสนพอง

ไปขอน้ำสะอาดได้สมใจปอง

ต้องบลดทองบลดบานเรื่องการบุญ

บนสั้มาอาชวะพระจึงช่วยอุดหนุน

บลดเจ็บป่วยคุณพระพุทธรช่วยอุดหนุน

บลดเรื่องบาปหยาบช้าการทารุณ

ไม่ให้คุณเกิดโทษไม่โปรดปราน ฯ

งานเทศกาลมัสการหลวงพ่อโสธร

หลวงพ่อโสธร เป็นพระพุทธรูปยืน มือกนิหารม
ประชาชนพุทธบริษัทและเทศพากันหลังไหลไปนมัสการทุกวัน
ไม่ขาด ถ้าเป็นวันเสาร์ อาทิตย์ หรือวันหยุดอื่นๆ ประชาชน
ยิ่งพากันไปมากกว่าวันธรรมดา ยิ่งในวันเทศกาลด้วยแล้ว ประ
ชาชนพากันหลังไหลไปนับจำนวนแสนงานปีของหลวงพ่อโส
ธรนมมบละ ๓ ครั้ง ตามลำดับดังนี้

๑. ครั้งแรก งานวันเกิดของหลวงพ่อโสธร คือ
กลางเดือน ๕ มงาน ๓ วัน ๓ คืน

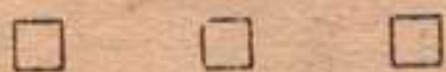
๒. ครั้งที่ ๒ งานกลางเดือน ๑๒ มงาน ๕ วัน ๕ คืน

๓. ครั้งที่ ๓ งานตรุษจีน มี ๕ วัน ๕ คืน

งานนมัสการหลวงพ่อครั้งแรกนั้น ตามตำนานกล่าวว่า
ประชาชนพากันอาราธนาหลวงพ่อขึ้นจากแม่น้ำแล้ว อัญเชิญ
มาประดิษฐานในพระอุโบสถ จึงมีงานสมโภชถวายต่อแต่นั้น
มา ก็ถวายหลวงพ่อเป็นประจำมาดังทุกวันนี้ งานนมเริ่มแต่
วันขึ้น ๑๔-๑๕ ค่ำ และแรม ๑ ค่ำ เดือน ๔ รวม ๓ วัน ๓
คืน มีมหรสพสมโภชตลอดงาน

งานเทศกาลนมัสการหลวงพ่อกกลางเดือน ๑๒ นั้นเริ่ม
 มแต่วันขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๒ วันนเป็นวันทำพิธีเจริญพระ
 พุทธมนต์เบิกงาน และปลุกเสกพระเครื่องรางของขลังของ
 หลวงพ่อเสร็จแล้ว ทำพิธีเบิกงานในวันรุ่งขึ้น คือวันขึ้น ๑๒
 ค่ำ เดือน ๑๒ ถึงวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๒ รวมเป็น ๕ วัน
 ๕ คืน งานกลางเดือน ๑๒ นี้ มีการแห่หลวงพ่อกไปทางบกและ
 ทางน้ำ พร้อมทั้งมีการแข่งเรือทุกชนิด และมีงานสนุกสนาน
 มาก ตลอดจนถึงศาลากลางจังหวัด

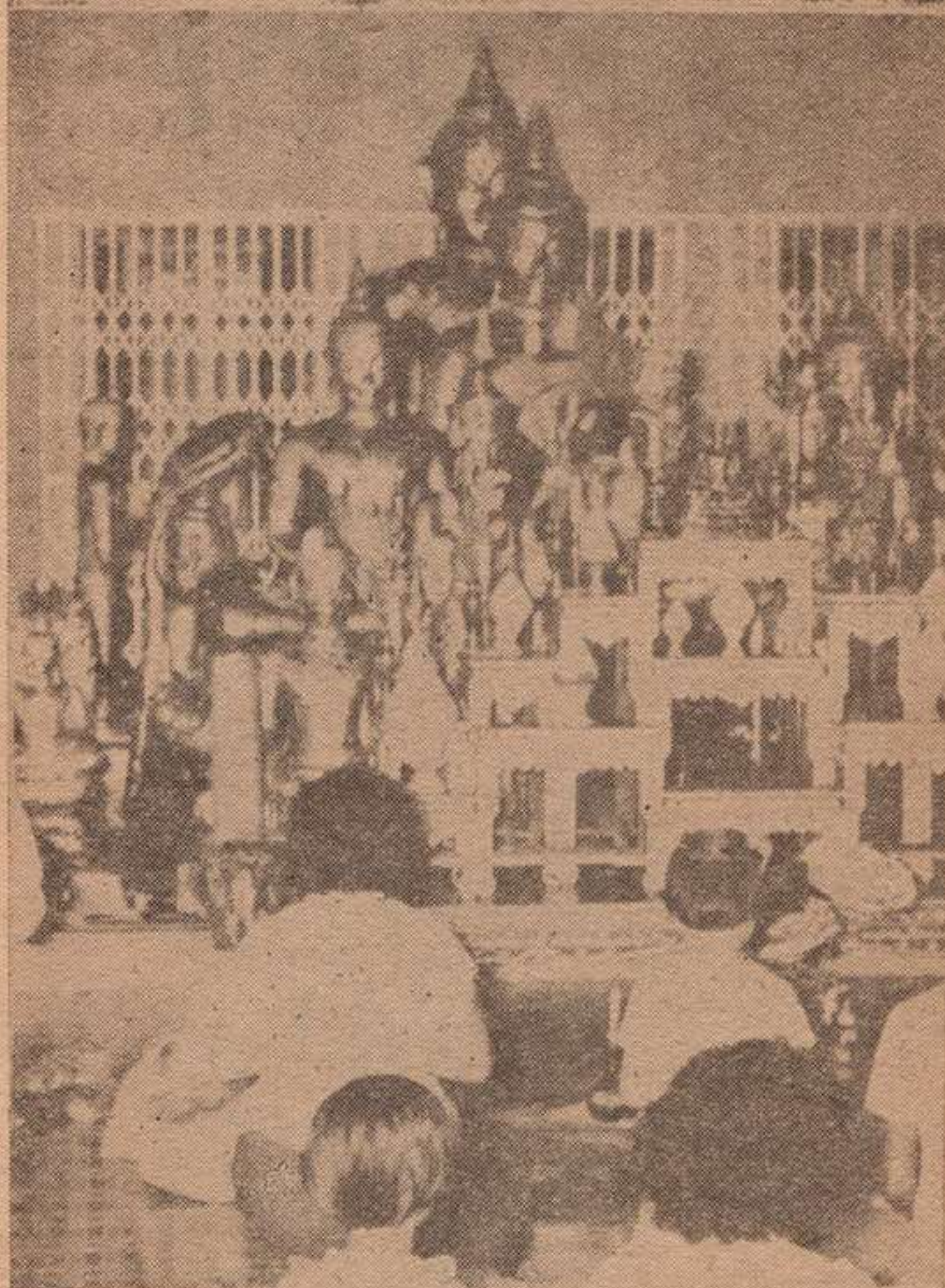
งานนมัสการหลวงพ่อกครั้งที่ ๓ นั้น คือในเทศกาล
 ตรุษจีน เริ่มตั้งแต่วัน ขวอด ขวหยี่ ขวชา ขวสี่ ขวโหงวรวม
 ๕ วัน ๕ คืน

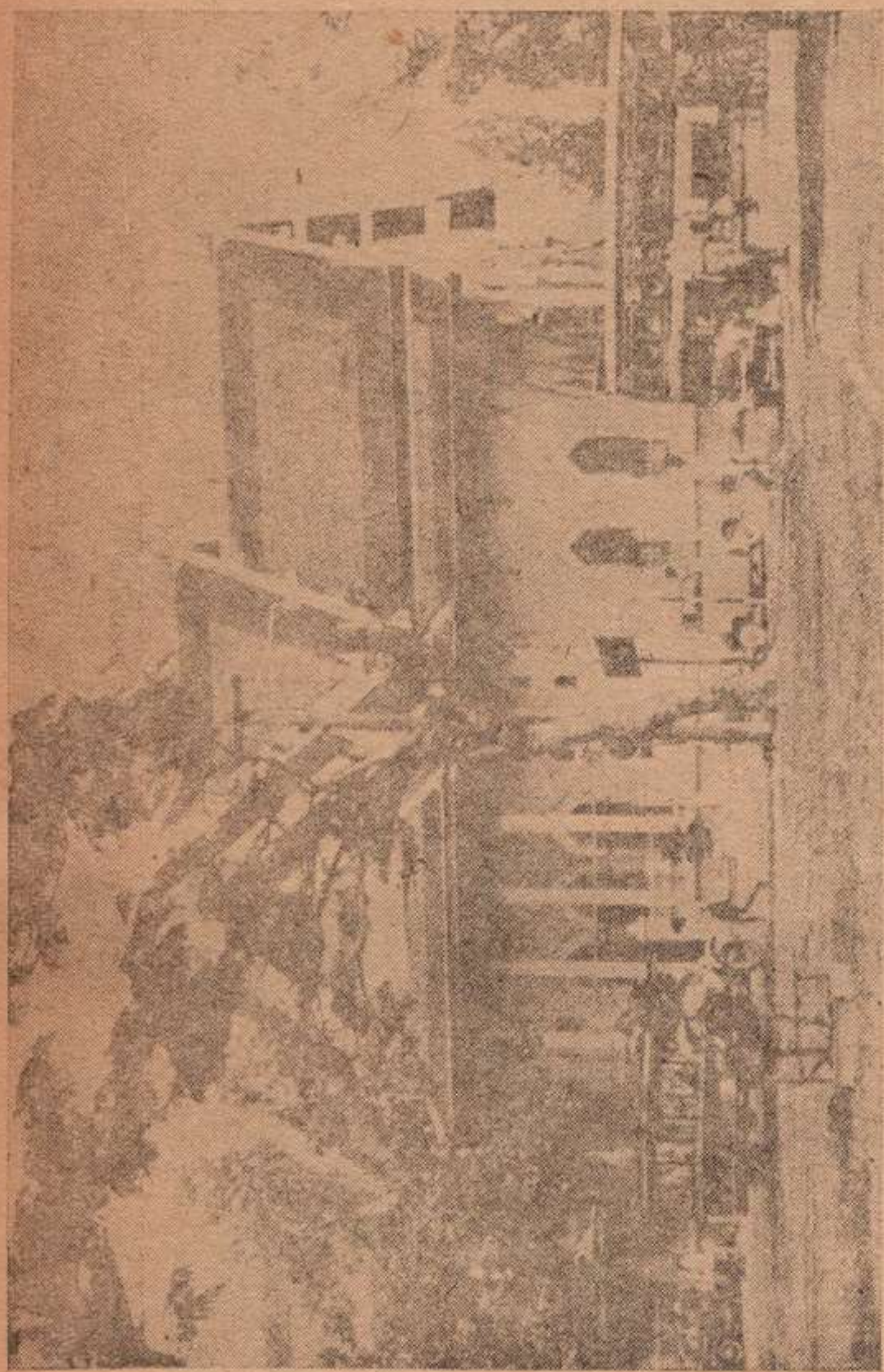
LUANG PHOR BUDDHA SOTHORN

by Jirawan Chomsomboon

Post staff-writer

Luang Phor Buddha Sothorn

Each fifth and twelfth month of the year thousands flock to the chapel of Sothorn Temple (above) to pay homage to the buddha image said by legend to have literally floated into the town.

ONCE UPON A TIME... during the colourful Ayudhya period of Thai history, villagers tilling rice paddies, and washing their clothes on the banks of the Bangpakong River in Chachoengsao province had the shock of their lives.

There, floating amidstream and glistening in the hot sun, were three Buddha images, each a different size.

The excited villagers flocked to the shallows of the river and hurled ropes into the current to try and snag the images and haul them to the bank.

They failed, and the images floated on down the river to separate and go three different ways.

The biggest image, the legend has it, turned up one day in the river at Barnlaem village, Samud Songkram province, where it was pulled ashore and housed in the Barnlaem Temple. The smallest image came to light in SAMUD Prakarn province, where it now stands in the Bang Plee Temple.

The third Buddha image, the most beautiful of the three and now named Luang

Phor Sothorn, emerged on the river in front of Sothorn Temple in Chachoengsao province.

The villagers again hurled ropes into the water to catch the image and haul it ashore---and again they failed.

It was not until they erected a spirit house and held a sacrificial ceremony in honour of the floating image that they succeeded in hauling it to the bank with a small rope, now considered sacred.

Since that day, the image has been housed in the chapel of Sothorn Temple, after which it is named, and the people of Chachoengsao province worship it as the product of a wonderful miracle.

Luang Phor Sothorn can be seen today; all it takes is a 78-kilometre trip by road east from Bangkok to Chachoengsao --- also known as Padrew --- or a trip by railway through 61 kilometres of rice-fields full of white and red lotuses to Magasan Railway Station, and then on by car.

The temple was formerly called Wat

สมุดแห่งชาติวังหลวง
ฉบับที่

Hong (Swan Temple).

Luang Phor Sothorn, six feet wide at the base and cast in the position of meditation, is one of the most beautiful Buddha images in Thailand.

Gilded with gold, it is a product of the Lanchang, or Laotian school of sculpture which is very popular in Luang Phrabang province and the country's Northeast.

It has been disputed for many years what kind of material the image is cast from under-

neath the gold. Some say it must be wood to support the legend of its being found in the river.

Others say the very miracle of its being, and its pure holiness made it float, not wood.

But no matter what its base is made of, the image is revered, and people come from all parts of Thailand each year to pay homage to it.

On the full-moon days of the fifth and 12th months of the year, celebrations are held in Chachoengsao to worship Luang Phor Sothorn. And it is a time when the Thai and Chinese schools of Buddhism get together, for both schools hold the same high level of respect for the image.

Parades are held on land and on the river. Chinese dramas compete for the pilgrims' attention with the Thai Chatri and Ramwong dances and music.

At night, the temple compound is a blaze of small lights as the celebrations continue.

會為五晝夜。

三、農曆新年禮佛盛會，因有鑑及每屆農曆春節，衆多虔誠之華僑善信，對佛祖之崇仰，進香膜拜，必較常時旺盛萬倍，故在此以前越拔吞本曾設有各種娛樂如潮劇，舞獅等節目，代昭隆慶，而主持盛會之居士，尤其盡植款待各方前來之香客，但此項盛會，迨經已停輟有十餘年之久，直至前年，佛曆二五〇三年之農曆春節，始告重斯恢復舉行，是次盛會，特由 Sieng Seeng (王三) (譯音) 何乃創君，聯同地方長官，東方酒業公司，華僑公會，護善社與各商民等所共同發起。稱為：越拔吞佛祖春節常年禮佛盛會，由何乃創君任盛會委員會主席，茲為春節禮佛慶典之新紀元，故特規定盛會，期為農曆正月初一起至初五日止，一連慶祝五晝夜，慶典儀式：恭迎佛祖車駕巡行市區。懸掛中泰國旗，中泰虔誠居民踴躍參加巡行隊伍，莊重嚴肅，秩序井然，佛祖車駕備有法水。由泰華高僧沿途為各界善信施洒祝福。盛會中之娛樂節目如：潮劇，字家，電影等助興。參加盛會之衆善信至形踴躍，綜計該次所得各界題緣善款，共為九萬餘銖，除開支費用約，二萬餘銖外，存淨之七萬餘銖，概撥充供為修建佛寺及亭榭之用。慶典委員會一致認為該次盛會，因是初次創舉，難免缺點欠週，因此，冀望於今後能盡力促進與改善，藉昭隆重盛典，而越拔吞佛寺則希望春節禮佛盛典，定為常年之禮佛盛會。

林 汙 昌 校 正

數以萬計，香火之盛，誠為泰國中部之奇蹟盛典，茲將越拔吞佛祖常年盛會慶典，規例為三次分列如下：

(一) 常年(佛誕)慶典，歷定於農曆六月十四日舉行至十六日止一連三晝夜

(二) 常年(貯願)盛會，歷定於農曆十月中旬即自十一日舉行至十六日止，一連五晝夜。

(三) 春節常年盛會，定於農曆(正月)新年初一日舉行，至初五日止一連五晝夜。

盛典之沿革

一、關於農曆五月中旬之禮佛盛典本已創自較諸其他盛會之前，但發源於何年代，則無從考據，其所說五月中旬的慶典，是發源於諸盛會之前，大概是認為，當年佛祖金身沿河漂泊至越拔吞地區時，於五月十四日登岸供奉於越拔吞寺而舉行之隆重慶典其儀式為：是日上午佛祖鑾駕出巡佛寺週圍，傍晚則由僧侶誦經祝福，十五日添設齋僧，並舉巡燭浴佛在，十六日為最後盛典，娛樂節目，計有潮劇，話劇，或字家等助興，因此相沿。五月十四日至十六日始有一連三晝

夜之例俗慶典。

二、關於十月中旬之常年禮佛盛會，考據發源至今，已達六十餘年之悠長曆史，約始於佛曆二四三四年，創舉人是當時越拔吞話劇團之主持人昭坡颯君，據說緣於佛曆二四三四年間，越拔吞一帶居民普遍發生饑荒，嚴重旱災，稻田鹽鹼農植枯萎失收，兼又發生時疫流行症，霍亂天花到處蔓延，人畜慘罹死亡的浩劫，居民迫得紛紛拋棄家園，遷徙遠方，避災他鄉，如有患病而不能逃避者，則祇有呻吟床第靜候死神之主宰，由於當時醫藥之缺乏及病魔之猖獗，本身就算僥倖未染，但其至親戚友也必難免被波及之虞，在此窮途絕路的情況下，居民衆生，還有何物值得超越仰賴於吾佛，因此，紛向佛祖祈求庇佑，佛光普照，渡苦萬民，有些向佛祖祈求靈藥，如燭屑法水或供奉佛前之鮮花，用為飲喝擦抹，有些則在佛前許願，候靈驗痊癒後貼金，或演劇等娛樂酬典，泰籍居民大多數許願字家話劇，至於華籍居民，則照例許願潮劇，鑼鼓舞獅等。居民經過此次虔誠祈求許願後，神聖至上，靈顯無邊之吾佛，終於顯示慈悲奇蹟，浩浩蒼天普降甘霖甘露，雨水均勻，善民欣躍，大地回春，一時各種時疫災疾，斂跡雲消，衆生平安如常，因此居民便聯合酬神慶典，創設禮佛盛會，隆重舉行慶祝，而乃颯所主持的拔吞藝團，却是當時最俱規模之藝團，因此，大家便不約而同一致和昭坡颯協力合作，創定盛會日期於十月中旬之十四日舉行，因彼此咸認為正值莊稼豐滿，田園蒼翠之季節。十四日佛祖鑾駕巡行市區，十五日沿巡行水道十六日舉行巡燭浴佛禮，依照以前俗例，禮佛程序僅定為算三天便功德圓滿，迨至佛曆二四九四年另增加二天，即提前自十二日及十三日起舉行

廉」同為吞武里王朝初期之事，但此說可靠與否，則有待于關心這件歷史檔案的人去加以考證了。

還有一種古誌則謂，有三尊合金的佛像，沿挽巴功河漂流，經巴真武里府，後來在北柳府屬的三巴園區浮起，為該地居民發現，使用麻繩把三尊佛像縛住，企圖協力拉其上岸，但結果却白費心機，無論如何都不能達成願望。

繼此，其中較大的一尊，則順流而下，一直漂流到數功府的萬廉區浮起，為該地居民協力拉起，供奉於越萬廉。其中最小的一尊，則漂流到北挽府屬挽披的小河中浮起，居民恭迎至越挽披中供奉。居中鑿窟挽吞，則在越梭吞前浮起，居民曾協力設法拉住，但無論如何努力，都無法拉其上岸，直至一位符術師築起祭臺，做了一番禱告的儀式後，把符紗掛在佛祖的手上，這樣才能輕易地把佛祖牽引上岸來，恭迎供在佛殿的壇上，直至如今。

梭吞佛祖金身為入定像，高壹公尺九十八公分，雙膝間闊壹公尺六十五公分，從裝金的外形觀察，是屬於瀾滄區域的式樣，這式樣一般叫做「佬撾佛」，盛行于寮國舊京塞勃拉邦及泰國的東北地區。但那深藏在裏面的原像，究是何種物質製造的呢？迄今還無定論，一部份推測是木雕的，理由是非木雕的如何能在水中漂浮呢。有些則說是石刻的，所引的理由是：如屬木質能從水中漂浮來，本屬尋常的事，現在是石刻的，則顯出佛祖的神奇了。若照古誌中所記載的，則是混合金屬所鑄造成的，這樣議論紛紛莫衷一是。

拉瑪五世皇陛下于佛曆二四五一年駕幸北柳府後，關於陛下對梭吞佛祖的意見，茲節錄御書札如下：

「同來駐蹕越梭吞，公摩黎喃隆對這 的命名認為是「耶輸陀羅」的訛傳，並認該寺是大 王朝的君主訟勒拍母隆督洛納在出征高棉回來時敕建的，但對這種意見，朕還很懷疑，殿內的幾尊佛像都是用紅土造的，最靈驗的大概是居中的一尊，從膝部至腰際倒好看得像昔否佛，但上部却走樣了，這大概是有關於塑匠的技術問題，傳說是從水上漂來的，大概不錯，因為紅土造的佛像，一定不是本地造出來的」。

關於梭吞佛祖的靈驗和神通奇蹟，有無數的傳說，全部都神奇得不可思議，要說一時也說不盡，如果你有興趣要週知它的詳細情形，請你到北柳府向一般熟悉這些故事的人詢問去，如果你要兼得遊玩的趣味和關於梭吞佛祖的智識，最好請你在農曆十月十二日至十六日正在那裏有佛祖聖駕遊行的常年盛典時去遊玩，這五晝夜的勝會，有聖駕的水陸巡行和種種的娛樂節目，那時十方善信踴躍參加，整個會場人山人海，每一個人的心裏都有一個共同的尊崇目標——鑾城梭吞。我希望由這十萬顆心匯成一股堅強的洪流，去實踐諸惡不作，衆善奉行，自淨其心的種種佛陀教義，使這娑婆世界，變成人間淨土，使我們對梭吞佛祖的崇拜更有意義的認識。

由於越梭吞佛祖之威赫神聖，庇佑萬民，故每日前往膜拜之善男信女，絡繹不絕於途，其每逢佳節或週日，各界虔誠香客更顯見旺盛於常時，禮佛盛會之期，膜拜之善男信女

梭吞佛祖史略

在北柳府直轄縣那圖區，距離府治西南約二公里的地方，美麗的挽巴功河，蜿蜒曲折地流過膏腴的農田和墾園，就在這段河流的北岸，屹立着一簇巍峨瑰麗的越梭吞佛寺，那建築得富麗堂皇的佛殿頂上，裝飾着彩色的琉璃瓦，在陽光下閃耀着璀璨的光彩，掩映在附近的蒼鬱椰林裏，美麗極了，真不愧是中郎的一所名利，就在這幢佛殿裏，供着一尊遐邇聞名的梭吞佛祖，佛祖的全身，塑造得慈悲肅穆，佛相莊嚴，同時，佛祖還有許多不可思議的靈應和事蹟，所以能得全國各地人民的虔誠崇敬，每天都有無數的人前來膜拜，終年香火旺盛。

梭吞佛祖通常稱為「鑾梭梭吞」，關於佛祖最初的史實，則早已湮沒，無可考據，現在一般都只能憑着歷代相沿傳說來作簡略的史實而已。

根據藝術廳編製的「通北柳府指南」的記載，越梭吞佛寺其原名為（越鳳）（*Chien*）是建於大城王朝的末期，然越鳳名稱的由來，最初越梭吞佛寺前，豎立有一支高大的木桿，桿頂上裝置有一隻金鳳（是銅製的），大概越鳳是取此為標誌而稱之，後來此鳳被風吹落而墮地，祇存空頂的木桿越方認為鳳降是個好兆而不再昇，但用布製成一面佛旗以代替金鳳昇上桿頂，因此鳳的名稱便被改為「越騷通」（*Chien*），騷字通文音即木桿之義，通字即是旗也，騷通即是旗桿之意。後來旗桿又被雷劈斷分成數節，人們認為又是好兆，再將騷通的名稱改為騷斷（斷即折斷之意也）。由於年代悠久，原

址早已被洪水沖潰，所以現在才沒有一些建築遺物遺留下來，騷斷的名稱亦隨之消逝。嗣後人們再把它的名易為「越梭吞」（*Chien*）。當佛曆二四五一年拉瑪五世皇陛下駕幸北柳府時，有聖諭給當時尚是太子的拉瑪六世皇，聖諭裏還御題寺名為「越梭吞」（*Chien*），至於改為「越梭梭吞」（*Chien*）大概是拉瑪六世皇登極後的事吧。但一時還找不到關於正式改名日期的文獻。不過在佛曆二四五八年時，僧王公摩丕耶哇漢拉然哇羅洛，為着僧務巡幸北柳府時，曾至該寺，並對該寺的命名曾細加考察，認為這命名的人，一定是一位飽學之儒，因為覺得「越梭梭吞」（*Chien*）這幾個字，不但字音很動聽而且含義亦很深長。

梭吞佛祖於何時始供奉於該寺，則無人能找到正確的史實加以證實，憑一般口頭傳說，則認為與該功府的「鑾梭萬

贊助人：

第二軍軍長乃吉，是哇拉中將

經濟部常務次長乃庵蓬。真打甲暖中將

許仁義 泰豐銀行董事經理

蘇根 軍人銀行總經理

丘細見 沙功沙他北公司董事長

太平洋電器工程有限公司董事坤永信，亮成

楊錫坤 泰商銀行董事經理

沈益三 泰商銀行三攀喃分行董事經理

太平洋電器工程
有限公司副經理 乃沙旺，曾他頌

娛樂節目：

潮劇：老正天香與老賽桃源演對台戲

字家：通羅，班素旺對坤平，律巴真

此外尚有「喃達」和電影等助興節目，本勝會全部動態將由廣播電台播送。獻佛鮮花及金寶供應處，僅有設於本佛寺院前之亭內一處。勝會場擺設攤位，有意租賃者可向本委員會接洽。

歡迎各界善信參加恭鑄佛像盛典

北柳越校通(哇拉喃哇拉威限)佛曆二五〇六年度春節常年禮佛勝會：自元月廿四日至廿九日一連六天(農曆十二月廿九至正月初五)。

元月廿五日(正月初一)舉行陸路迎佛大遊行，本佛寺斯次勝會，並舉行恭鑄鑒抱差納佛像九百九十尊，像身大自三寸至十二寸，並定於佛曆二五〇六年元月廿六日上午十時卅分舉行鑄金鑄佛禮，誠為首次創舉，各界善信有意請同供奉者，可於勝會之前，逕向越校通勝會委員會。或泰國太平洋電器工程有限公司：曼谷碧武里路叻他威四角門牌四八六之十一號電話：五九四六〇(บริษัท แปซิฟิกอิเล็กทริกคอมเมอร์เชียล จำกัด เลขที่ 486/11 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพมหานคร)接洽。

勝會委員會名表：

主席：何乃創 太平洋電機工程(泰國電綫部)有限公司董事總經理
副主席：李莫華 榮發成(復記)金行主人
委員兼秘書：沙永，巴允是里
委員兼秘書助理：乃訕立，叻差旺
委員：林汙昌 北柳華僑公會主席

หอสมุดแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร
ฉบับที่ 2512

“โรงเรียนวัดโสมนัสราชวรวิหาร”

กำลังก่อสร้างใกล้จะเสร็จแล้ว

